

Ten Právě Příchozí

Daniel Hůlka

Stůj, hled' ty slzy, které sládnou,
stůj, jde o chvíli mimořádnou.
Z přítmí na svět vchází vzácný příchozí.
Čemu jde vstříc?
Bože, snad mu tu nic nehrozí.

Stůj ty prostý kolemjdoucí
zář náhle vzešla ze tmy tmoucí.
Dívej, na svět vstoupil zázrak člověčí,
křikem dal znát,
že chce snídat a spát v bezpečí.

Ten právě příchozí žádá své, žádá své
jen slůvko hřejivé, laskavé,
ten právě příchozí žádá kout, vlídný kout,
v němž moh by ulehnout, spočinout.

Měl bys dál ho nosit na rukou
i vést do školních tříd.
Ten právě příchozí chce žít.

Stůj, ty, kdo děti v nouzi vídáš,
stůj, i ty za ně zodpovídáš.
Kéž nám všem je výzvou jejich trýzeň veliká,
kéž nikdo z nich
za náš společný hřích
nepyká.